

עלים

עליון קבוע סעד

כ' שבט תשפ"ו | יתרו | 07.02.26 | גליון מס' 3429

שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי, אִמִּי וְאָבִי,
נְגוּנִים מְזֻמָּרִים שְׂכוּחִים.
גִּרְעִינִים; גִּרְעִינִים נִשְׁאָם לִבִּי –
עֲתָה הֵם עוֹלִים וְצוֹמְחִים.

עֲתָה הֵם שׁוֹלְחִים פְּאֲרוֹת בְּדַמִּי,
שׁוֹרְשֵׁיהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים,
נְגוּנִידָה, אָבִי, וְשִׁירִידָה אִמִּי,
בְּדַפְקֵי נְעוּרִים וְשָׁבִים.

הִנֵּה אֶאֱזִין שִׁיר עֲרָשִׁי הָרְחוֹק
הַבִּיעַ פִּי אִם אֵלֵי בֵּת.
הִנֵּה לִי תִזְהַרְנָה בְּדַמְעָה וְשִׁחוּק
"אִיכָה" וְזִמְרֹת שֶׁל שַׁבָּת.

כָּל הֶגְהָ יָתֵם וְכָל צָלִיל יֵאלֵם
בִּי קוֹלְכֶם הָרְחוֹק כִּי יְהוּם.
עֵינֵי אֶעְצֹם וְהִרִנִּי אֶתְכֶם
מֵעַל לְחֶשֶׁכֶת הַתְּהוֹם.

ניגונים / פניה ברגשטיין

פתיחת שער הלב:

18:30

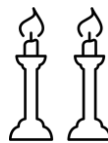
צאת שבת:

17:56

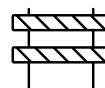
תהילים לנשים:

צפרי שלומי

כניסת שבת:

17:00

סגירת שער הלב:

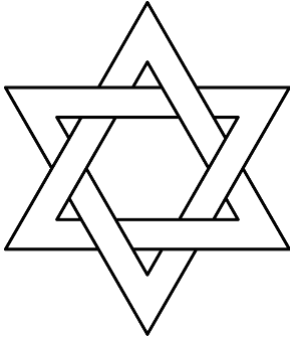
16:00

לוח זמנים – ימי החול:

05:34←05:39	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בבי"ס
09:11←09:13	סוף זמן קריאת שמע
<u>17:10</u>	מנחה וערבית
17:26←17:21	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת יתרו:

<u>17:00</u>	הדלקת נרות
14:00	מנחה
17:10	מנחה, קבלת שבת וערבית
הרב ארי סט	שיעור אקטואליה
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
נעמה סט	שיעור פ"ש
12:30	מנחה א'
13:30	מנחה ב'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:00	מנחה עדות המזרח
16:15	תהילים לילדים אפרת ביליה
<u>16:50</u>	מנחה ג'
16:30	תהילים לנשים צפרי שלומי
<u>17:56</u>	צאת השבת

האיט'ס בעלמא

השבוע ציינו את ט"ו בשבט בערב קהילתי חגיגי ומושקע במיוחד, עם שירה בציבור (כולי הערכה לאמיצות והאמיצים שגם לקחו מיקרופון), פעילות צביעה נחמדה, כיבוד כל, וגם מרחב לפטפוט סתמי.

אחד הדברים המרשימים ביותר בערב הזה היה **התשומת לב לפרטים**. לא פשוט להפיק אירוע שמרגיש נכון גם לזאטוטים שמתרוצצים בין השולחנות, גם לנוער וגם לותיקי המשק, אבל ועדת תרבות הצליחה לעשות בדיוק את זה. היכולת לתפור אירוע שבו כל אחד מוצא את המקום שלו, את הטעם שלו ואת החיבור שלו, היא אמנות של ממש. על כך מגיעה תודה ענקית לכל העוסקים במלאכה.

אבל מעבר לחגיגה, הערב הזה הציף נקודה למחשבה. מאחורי כל שולחן ערוך, מצגת או כיבוד, עומדים אנשים – חברים שלנו, שבחרים לתת מזמנם וממרחם. בפרשת השבוע שלנו, יתרו מציע למשה רבנו להקים מערך שלם של שרים ועוזרים, מתוך הבנה שאדם אחד, מוכשר ככל שיהיה, "לא יוכל עשוהו לבדו".

אני לא נכנס לקושי לאיש חלק מהמשבצות (עליהן הרחיבו כבר בעלון שעבר), אלא דווקא לגיוון חברי וחברות הועדות השונות. בועדת תרבות יש כיום רוב צעיר מובהק, ורק נציג אחד מעל גיל 45.

אני פונה אליכם, **ותיקות וותיקים** – הצטרפו לעשייה. ועדת תרבות, חינוך, דת או כל ועדה אחרת; היכולת שלכם לתרום מהידע והניסיון שצברתם היא מה ששומר על המנוע הקהילתי שלנו פועם ומדויק. התנדבות היא לא רק "נטל" של זמן, היא הדרך הכי טובה להשפיע על הצבעים והניחוחות של הבית שלנו.

בואו נמשיך לגדול ולצמוח יחד, ובעזרת השתתפות כלל גווני האוכלוסיה, מובטח לנו שנצמח נכון.

עכמ,

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי צונץ

בפרשתנו מציע יתרו למשה שיטה למינוי שופטים. מעניין להבין ולדקדק מה בדיוק הציע יתרו ולחשוב האם יש בזה משהו ללמוד גם לימינו :

וְאַתָּה תִּנְחָזֶה מִכָּל הָעָם אֲנָשִׁי זָוִיל יִרְאִי אֱ-לֹהִים אֲנָשִׁי אֱמֶת שִׁנְאִי בָּצֵעַ וְשִׁמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי זִמְשִׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת. וְשִׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת.

מסביר הרב הירש מה השיטה למינוי שופטים שמציע כאן יתרו :
 "בדברים (א, יג) אומר משה : "הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם" (עיין פירוש שם). יש להניח אפוא שכל האנשים העומדים להתמנות, הוצעו על ידי העם עצמו, ואילו משה רק אישר ומינה אותם. אם כך היה, הרי שתהליך הבחירה כפי שתיארנו אותו, נראה מתאים אף יותר. תחילה, כל אלף בחרו מתוך עצמם את הטוב והמוכשר ביותר. לאחר מכן עשו זאת כל מאה, וכן הלאה, עד לגוף הבחירה הקטן ביותר – עשרה... וכשם שכאן נבחרו הדיינים הראשונים של ישראל על ידי העם ומתוך העם, כך גם על פי הלכה, דין צריך להיות "מומחה לרבים", היינו מאושר על ידי נציגי העם"

משה היה הסמכות הבכירה, האדם ששמע את התורה מפי הגבורה באופן ישיר, ש"יד א-לוהים" נגעה בו. משה היה מנהיג, נביא, האיש שהוריד וכתב לנו את לוחות הברית. האם הוא זה שהיה צריך לאור כל אלה למנות בעצמו את השופטים בישראל? לפי יתרו, או לפחות לפי ההבנה של הרב הירש בדברי יתרו התשובה היא לא.

בתקופת משה העם הציע שופטים ומשה אישר איתם.
 בתקופות מאוחרות יותר השופטים נבחרו על ידי העם ואושרו על ידי נציגי העם.

כמובן שלתפיסה הזו יש חסרונות, אבל אולי בתוך אווירת המשברים החוקתיים שלנו כדאי לפתוח את הראש ולחשוב רגע, למה לא בעצם?
 אם ההצעה של יתרו היתה טובה מספיק למשה ונפסקה בהמשך להלכה, אולי על אף החסרונות של השיטה הזו יש בה משהו ששווה דיון? אולי אפילו בזמנים של קיטוב פוליטי נוכל לחשוב עניינית על מודל שבו העם מרגיש שהשופטים מגיעים מקירבו ונציגי הציבור יאשרו אותם?
 תחשבו נגיד על מודל של בחירת שופטים כמו לכנסת, או מודל דמוקרטי כלשהו של חברי כנסת או נציגי ציבור אחרים שמאשרים המלצות שעלו מהעם בבחירה ישירה כלשהי.

הוועדה לבחירת שופטים של יתרו, רעיון מלפני ארבעת אלפים שנה שאולי יכול לעשות קאמבק לימינו אנו.
 נשמע מעניין, לא?
 תחשבו על זה.

עמית life

הבת ליאורה סופדת לאמא

אמא יקרה,

עד לפני שבוע עוד היית פה לידי ויכולתי לומר לך הכול, ועכשיו, כל כך מהר, בלי שהייתה לי הזדמנות להיפרד ממש, אני צריכה לדבר אליך כך.

אספר קצת על עברך: הגעת לארץ בגיל 18, עזבת את אמריקה והגעת אל שממת הנגב. הצטרפת לדור של חלוצים, לא התכוונת, אבל ככה יצא, וכזאת היית, סתגלנית, ולא עושה עניין, ומיד נתת יד והפכת מקצוענית בכל מקום שהיה צריך.

עבדת שנים רבות בטיפול בילדים - בפעוטונים, בבתי הילדים, בהמשך כמחסנאית בגדי ילדים, קדנציה ארוכה במטבח, ולבסוף במזכירות הטכנית - שם זכית לכינוי "הכספומטי".

מעבר לחמשת הילדים שהבאתם לעולם, הבית שלנו היה בית פתוח. פתחתם את הלב ואת הדלת לילדים נוספים - למלכי, למשה, ליואל, ליחזקאל ולעוד רבים אחרים. בזכות אבא ובזכותך הבית שלנו היה בית של נתינה ואני רואה את הנתינה הזו משתקפת בזכותכם גם באחים שלי ובכל המשפחה.

השתלבת עם אבא בחבורה הדרום אמריקאית, למרות שלא ידעת מילה בספרדית, וביחד יצאתם לטיולים, לחופשות, להבראה. חגגתם ימי הולדת יחד - ממש כמו משפחה אחת גדולה. אנחנו, הילדים, זוכרים במיוחד את פיקניק פסח ביער שמחוני, עם משחק הכדורגל המסורתי בין הדור הוותיק לצעירים.

יחד הנחלתם לנו את אהבת הארץ. שנים רבות לא יצאתם ממנה, למרות שהייתה לך משפחה בארצות הברית. אמא, היית אשת העולם הגדול. אף פעם אי אפשר היה לתפוס אותך בלי ספר אחד לפחות בעברית או באנגלית. אישה שלא עושה הרבה רעש, אבל עם עולם של ידע. אבא היה ממלא את התשבץ ביום שישי ומשאיר לך את כל מה שלא ידע. באמת לא היה תחום שלא הבנת בו - אולי חוץ מספורט, אבל בשביל זה הבאת שלושה בנים.

היית אישה של שיק, אופנה וקלאס, והבאת ניחוחות של אמריקה אל הנגב. היית שחינית מעולה ומצילה. אהבת מאוד טאי צ'י, ועד לאחרונה עוד השתתפת בחוג זומבה.

את ואבא לימדתם אותנו כיבוד הורים. נסעת לחו"ל לחצי שנה כדי לסעוד את אמך, והיית לצדו של אבא כשסעד את הוריו. ואני מקווה שהרגשת מאיתנו את אותה הערכה ואהבה.

השנתיים שחלפו מאז שאבא נפרד מאיתנו היו מורכבות עבורך. ניסית להמשיך להיות פעילה, ואנחנו ניסינו להיות לצידיך, לשמח אותך ולחזק אותך.

תודה לכל המשפחות שעזרו לסבתא בתקופה האחרונה, ולכל החברים שפתחו את ביתם ואת ליבם לאמא שלנו: שאירחו לסעודות שבת, שקפצו לבקר, שהתעניינו בשלומה וחשבו עליה. נציין במיוחד את משפחות פרנקל ורוטנברג, שמזמן כבר הפכו למשפחה, ולריבה - שהיית לאמא שלי חברת אמת.

השארת אותנו מאוחדים, עם ערכים, עם משפחה ענפה, עם מסורות ועם שפע של זיכרונות.

אמא, אני יודעת כמה לא רצית להיות לנטל ולהפוך לסיעודית, ואני מוצאת נחמה בכך שהלכת כפי שרצית.

אמא, אני רוצה לבקש סליחה אם לא תמיד הייתי קשובה וסבלנית. אני אוהבת אותך לנצח.

ליאורה אלפרן

חברתה הטובה ריבה סופדת בשם הקהילה

מתי, חברה יקרה ואהובה,

נפרדים ממך בלב כואב ועם תודה על הזכות שהיית חלק מחיינו. הגעת לישראל מניו יורק בגיל צעיר, רק בת 17, ואל הקיבוץ הגעת במסגרת קורס להדרכת מדריכי חוץ. שם פגשת את יהודה - ומיד פרחת אהבה גדולה. למרות פער הגילאים, נקשרתם זה בזו, ובחרתם לבנות יחד בית, חיים ומשפחה בקיבוץ, מתוך מחויבות, אהבה ואומץ.

בתחילה, היית מטפלת מסורה לילדי הגיל הרך.

ובהמשך, עברת למטבח, ולמזכירות הטכנית. כל מי שנזקק למזומן ידע לאן לפנות – “הכספומתי” הפך למושג. את ויהודה גידלתם במסירות ובאהבה את חמשת ילדיכם – דני, ליאורה, גיא, רועי ואלה – ויחד עם מלכי שהצטרפה למשפחה, שמחתם במשפחה שיצרתם: ילדים, נכדים ונינים שרובם בחרו להישאר לגור קרוב אליכם. עם חברים מהקבוצה הדרום אמריקאית טיילתם, חוויתם, צחקתם ויצרתם זיכרונות משותפים. את, מתי, דחפת להקמת ספריית ספרים באנגלית, יוזמה תרבותית שממנה נהנים חברים רבים לאורך השנים. הברכה היתה אולי המקום האהוב עלייך בקיבוץ, אהבת לשחות והיטבת לשחות. השחייה אולי הזכירה לך את ילדותך כשהיית נוסעת עם משפחתך לים.

היית שותפה בפרויקט הבובות לילדים בבתי חולים, והשקעת בו מסירות ולב גדול, מתוך רצון אמיתי לשמח ולהקל, אפילו לרגע, על ילדים ברגעים קשים.

כשיהודה התבגר, היית לציידו במסירות אין קץ. טיפלת, דאגת, הקפת אותו באהבה, ועמלת שיהיה לו נוח, טוב ומכובד – עד הרגע האחרון והאהבה שלך הייתה לכולנו דוגמא ומופת במלון נבו.

בשנים האחרונות מצאת חיבור מיוחד גם עם הצעירים בקיבוץ. הם אהבו אותך על הקלילות, הפתיחות ושמחת החיים שלך. לא פעם ישבת איתם עד השעות הקטנות של הלילה, במרפסת, לשיחה טובה, צחוק צרוד ומשקה ביד – צעירה ברוחך ופתוחה. החברות הזאת הייתה לך למשענת גם במלון וזכורה לכולנו האמירה המרגשת שלך על הסמיכות בין פטירתו של יהודה ולידתו של נטע אריאל: “דור הולך ודור בא”.

מתי יקרה, היית חברה טובה באמת.

השארת אחרייך זיכרונות טובים.

תחסרי לנו מאוד, ותישארי בליבנו תמיד.

ריבה זאהר

נילי נפרדת מ'אוכה' אולף

יוכבד חברתי.

למרות שהיה פער גילאים של 16 שנים בינינו, הצלחנו לעבוד ביחד ובהרמוניה 30 שנה במרפאה, בחברות וברוח טובה. השלמנו אחת את השניה בכל תחומי העבודה, למדנו אחת מהשניה, ובמשך השנים קלטנו והפנמנו את החידושים של המקצוע. אלה היו ימים מאוד שונים מהיום, הרופאים התחלפו לעיתים, (עד שדוקטור מוטי לוין הגיע) לא היה לנו ממש תמיכה של ועדת בריאות או ברו"ש, וכל ההחלטות קטנות וגדולות עשינו לבד.

חברים נסעו לתורים לרופאים לבאר שבע בתחבורה ציבורית. גם אנחנו כך לסידורים עבור המרפאה. לא היו טלפונים, לא הייתה מזכירה ולא היה נהג בית, ועוד...

מסירותה של יוכבד לעבודה וטוב ליבה היו לי לדוגמא, ואפשרו עבודה יד ביד ובאהבה.

יהי זכרה ברוך.

נילי סלף

תכנון ותשתיות – עדכון 3f ימור

עדכון תעריפי מים

בככל שנה, עדכנה רשות המים את תעריפי המים לצרכנים (עדכון שכזה קורה פעמיים בשנה, בתחילת ינואר ובתחילת יולי). להלן טבלת המחירים המעודכנת. המחירים בתוקף החל מחשבון ינואר הקרוב (התעריפים במונחי ₪ לקוב)

1.1.2026	1.1.2025	
4.54	4.437	תעריף לכמות מוכרת (עד 3.5 קוב לנפש ולפחות 7 קוב לבית אב)
11.65	11.383	תעריף מעל כמות מוכרת
9.03	8.821	גינן ציבורי (ענף הנוי בלבד)

תיקון בכביש הראשי

בשנה שעברה ערכנו תיקון משמעותי בכביש הראשי, המשתרע מהחממות ועד מוגו. עם סיום שנת הבדק, הקבלן נדרש לבצע תיקון בצומת, מול משרדי החממה. בימים הקרובים יתבצעו במקום עבודות, שיפריעו באופן חלקי לתנועה במקום. נבקש מהציבור להתאזר בסבלנות.

מעון משולב

כפי שכולנו רואים – הפרוייקט תקוע כבר זמן רב. נזכיר, שהבעיה המרכזית נעוצה בכך, שמשרד החינוך הגדיר לפרוייקט מועדי תשלום במרווחים גדולים, שמקשים מאוד על הקבלן להתקדם בעבודה, כך שהוא מבחינתו – הרים ידיים. במשך זמן רב מנסה המועצה להגדיר מתווה לתשלומים, כך שיהיו במרווחים קטנים יותר. בפגישה שהתקיימה לפני כשבועיים עם מטה המועצה הובהר לנו, שהמועצה מחכה לקבלת הרשאה ממנהלת תקומה, שתאפשר לה לממש את אותו המתווה, כך שהקבלן יוכל לחזור לעבודה. לא נותר לנו אלא לשמור על אופטימיות ולהחזיק אצבעות.

מצלמות בגני משחקים

אחד מהפרוייקטים של הסל היישובי לשנים 2025 – 2026 הינו התקנת מצלמות באזורים ציבוריים שונים, כאשר המטרה בהתקנתן הינה שמירת בטחון התושבים והרכוש. בשבוע האחרון החלה התקנת המצלמות במגרשי המשחקים השונים. נקווה שהפרוייקט יסתיים במהרה, ושלא נצטרך להשתמש בו ...

סיב עד הבית

הפרוייקט התחיל במהלך הקיץ האחרון. עד תחילת ינואר – חוברו כל בתי המשפחות, וכעת נעשות ההתקנות במבני הקהילה והמשק. כחלק מהפרוייקט נעשה גם שינוי במרכזיית הטלפוניה הישנה של הקיבוץ, כך שמורגשת השפעה גם על הטלפונים בבתים. בסך הכל נראה, שהפרוייקט לקראת סיום, ואנחנו מקווים שגם בתחום הטלפוניה יסתיימו הבעיות בהקדם. בבתים בהם נוספו ממ"דים בפרוייקט המיגון (2014 – 2015) ראינו שיש בעיה טכנית בהתקנת נקודת אינטרנט בממ"ד. אנחנו מחפשים חלופות יצירתיות לפתרון הבעיה.

YES +

עם שדרוג האינטרנט בבתים – נפתחה גם האפשרות להתקנת שידורי טלוויזיה מבוססי אינטרנט. מאחר ובסעד ישנם מנויים רבים לשידורי טלוויזיה דרך חברת YES, ולאור העובדה שהחברה הודיעה שבכוונתה להפסיק את שידורי הלוויין, היה זה אך טבעי לפנות לחברה ולבקש הצעה מעודכנת מבוססת אינטרנט. הוצגו לציבור 4 מסלולי תוכן אפשריים ופורסם שאלון לבחירתם. את ריכוז התשובות העברנו לחברה – וההתקנות יצאו לדרך. ההתקנות

החלו לפני כשבוע, ואני מקווה שיתיימו בקרוב. תודה לאיילת ברנע ובוקי ברט, שקידמו את ההסכם המעודכן מול חברת YES.
בברכת שבת שלום,

אליס

ענף מסלול אחד

(הרהורים בעניין גיוס בעלי תפקידים בסעד)

בעלונים האחרונים אנו קוראים שוב ושוב דו"חות של לילך ויאדר – מנהלת משאבי אנוש שלנו - ובהם חוזר הניגון: "טרם הוגשו מועמדותות לתפקיד רכז/ת ועדת דת ולתפקידי נציגי הציבור בהנהלה הקהילתית".
לבי לבי על לילך שלנו, וכנראה לא לחינם התבשרנו כי היא יצאה לחופשה עד סוף פברואר... (סתאם... שתהיה לך חופשה נעימה!), אבל אולי באמת הגיע הזמן לחשוב מחדש על גיוס בעלי תפקידים מרכזיים אצלנו.
בעבר שירתה אותנו בנאמנות "ועדת מינויים", שהיתה מסמנת אנשים מתאימים לתפקידים השונים, "מחזרת" אחריהם ומשדלת אותם עד שהתרכו. ואז החלטנו שהדרך הנכונה היא להמתין לחברים עצמם, שיציעו את מועמדותם לפעילות בוועדות השונות, אך דא עקא – מסתבר כי יש תפקידים מאד לא מבוקשים. מעניין למה...
ואולי יש מקום לתגמל חלק מן הנושאים בעול? התגמול לא חייב להיות בצורת משכורת קבועה. יש דרכים אחרות למשוך אנשים לשירות ציבורי, ובוודאי ניתן לאמץ את חלקן.
רעיון נוסף שחשבתי עליו נוגע לריכוז ועדת דת. אכן, מרכזות הוועדה האחרונות הציבו רף גבוה מאד בפעילותן, וקשה להיכנס לנעליהן. אולי יש מקום לפצל את התפקיד בין שני אנשים, וכך יוקל הנטל וימצאו החברים המתאימים לשאת את המשא על כתפיהם?
אשמח לשמוע רעיונות נוספים ואולי סוף סוף יבוא לציון גואל, והעוסקים בצורכי ציבור באמונה יעמדו בתור להתגייס למשרות השונות אצלנו. הלוואי.

חגית רפא

תפילת נשים

חברות יקרות, מבוגרות וצעירות, ותיקות וחדשות

אתן מוזמנות לקריאת תורה, מוסף, קידוש ושיעור קצר בשבת הקרובה,

שבת פרי יתרו, כי שבט תשפ"ו, 7.2.26

נפגש ב-15:09 במועדונית ("הצריף")

יחד נקבל (שוב) את התורה

ונחגוג ברעות ושמחה את השבת

להתראות

הצוות המארגן

שרה, מיכל, שקמה ואילי

התנועה ואנחנו

מחליטים, נאבקים ומקדמים צסקים

מועצת התנועה - בשבוע הבא תתכנס בבארות יצחק **המועצה ה-31 של תנועת הקיבוץ הדתי**. במרכז סדר היום יעמוד אישור הצעת החלטה להמשיך לקדם את תהליך החיבורים לתנועה הקיבוצית. בכל יישובי התנועה מסתיימת בחירת הצירים והצירות ומתקיימים אירועי שיח והסברה. אירועי הסברה אחרונים יתקיימו בשבוע הקרוב ואתם מוזמנים לעקוב ולהשתתף (הזמנה בסוף העמוד). וזה נוסח ההחלטה העומד להצבעה:

תנועת הקיבוץ הדתי מאשרת/מאמצת בזאת את המתווה העקרוני להקמת **"בית משותף"** – **גוף משותף לשתי התנועות הקיבוציות** שיקדם חיבורים ומרחב הסכמה במרחב הציוני-ישראלי וכן יעסוק בניהול משותף של תחומים שנוהלו עד כה בנפרד. 'הבית המשותף' יפעל במקביל לתנועות. המועצה מנחה את הנהגת התנועה להביא בפניה במהלך 2026 מתווה ומבנה מפורט לאישור.

רפורמת החלב הגיעה השבוע לשלב קריטי נוסף בדיוני הכנסת על תקציב המדינה (חוק ההסדרים). כל הגורמים בענף חשים כי הגיעו מים עד נפש וכי אין ברירה, משק החלב על סף תהום, וזו העת לנקוט בצעדים שלא נעשו בשמונים שנות קיומו. הוכרז על הפסקת שליחת החלב למחלבות ליממה, ופעולות מחאה בירושלים. למרות חו"ד חד משמעית מהיועמ"ש של הכנסת, הוחלט שלא להחריג את הרפורמה מחוק ההסדרים והיא הועברה לדיונים בועדה חסרת ניסיון אך מקושרת מאוד לשר האוצר – ועדת המיזמים הציבוריים בראשות ח"כ אוהד טל מהציונות הדתית. כידוע לכל, מדובר בענף יעיל ויצבי שהבטיח במשך שנים ביטחון תזונתי, רציפות אספקה ופריון מהגבוהים בעולם, אך עצם קיומו מוטל בספק. מטרת הרפורמה היא טיפול ביוקר המחיה, אך כפי שניסיון העבר הוכיח זה לא יקרה. הרפתנים מקבלים מחיר מטרה מפוקח ונמוך, פערי המחיר לצרכן נובעים בעיקר משרשרת אספקה ריכוזית, אך במקום לטפל בכך מציע האוצר מעבר משוק המבוסס על ייצור מקומי לייבוא מוגבר – מהלך שכבר הוכיח את עצמו כמוביל לעליות מחירים ופגיעה בצרכנים. הרפורמה שמוביל משרד האוצר צפויה להביא לסגירה מיידיית של שליש מהרפתות ולהיעלמות הדרגתית של משק החלב כולו. יש לה השלכות רוחב לא רק על הרפתות אלא גם על שטחי פלחה נרחבים, בעיקר בנגב, והיא תביא למצב של תלות רחבה בתוצרת מיובאת. הרפת שהייתה עבור מדינת ישראל מהות וסמל לעמידה ותקומה במלחמה, הפכה באחת ל'אויבת' המייצגת את יוקר המחיה. אין זה רק מאבק על ענף, זהו מאבק על גבולות המדינה, על ביטחונה התזונתי של ישראל, ועל עשרות אלפי משפחות שהקימו את חייהן סביב הרפת, ההתיישבות והציונות.

פורטל העסקים והיזמויות של הקיבוץ הדתי מוקם בימים אלה והוא יכלול את כל העסקים הפרטיים והמשקיים במשקי התנועה. המטרה היא לחזק חיבורים עסקיים, להגדיל שיווק, מכירות וחשיפה וליצור שיתופי פעולה בתוך הקהילה ומחוצה לה. יוזמה שנולדה באגף כלכלה של התנועה ומובלת ע"י ניצן אבירן. הרישום וההשתלבות בפורטל (אינה כרוכה בתשלום) היא באמצעות מילוי שאלון הפרטים הקצר שלהלן. רצ"ב [קישור](#).

הזמנה לזום

ביום שני, כ"ב בשבט, 09.02, בשעה 20:30.

בהשתתפות: **שרה עברון** – מזכ"לית התנועה, **ניצן אבירן** – מנהל אגף כלכלה.

להצטרפות לזום, לחצו על [הקישור](#).

חברי המזכירות הפעילה

אסיפת הסברה בה נשמע בסעד את דעתם של חברינו, ואשר תתן לצירים שלנו את הכלים להביע עמדה בשמנו, תתקיים ביום שלישי, כ"ג שבט, 10.02 במועדון לחבר בשעה 20:30, בהשתתפות **שרה עברון**.

לכבוד "דרום אדום", "באר מרווה" ומהמשק לפנות הקפה והתה משבוע שצבר

לפני מספר שנים פניתי לרפי בביאן, אביה של מרווה ז"ל, ושאלתי אותו מדוע קרא למקום הזה "באר מרווה" כשבועצם האתר הוא בור... הוא הודה בפני שאכן זו טעות אבל השם כבר התקבע. חוץ מזה לקרוא למקום "בור מרווה" לא יעלה על הדעת.

פרח הכלנית הוא האהוב ביותר על הישראלים ע"פ משאלים שערכה החברה להגנת הטבע במספר שנים. הרקפת מגיעה למקום השני...

שמו של הפרח מעיד על אהבתנו אליו – יפה ככלה. את השם העברי לפרח נתן **עמנואל לעף** (לב) (1854-1944) רבה של העיר סגד שבהונגריה וד"ר בבלשנות מקראית ותלמודית. הוא לקח על עצמו משימה לזהות את כל הצמחים שמופיעים במקורות שלנו. למשל, את הכלנית הוא משייך לצמח הנעמן שמופיע בתנ"ך (ישעיהו י"ז, 10).

בשנות ה-50-60 כמעט ונכחדה הכלנית מנוף הארץ בעקבות קטיף מאסיבי. בשירם הידוע של אלתרמן ווילנסקי **"כלניות"** מסופר על נערה ואח"כ אהובה ואח"כ נכדה (שימו לב, תמיד נשים...). המלקטות כלניות מלא הסל כמתנה יפה לאימא, לאהוב ולסבתא. השיר היפה הזה גרם ללא מעט כאבי ראש לחובבי הטבע ומאבקי "פרח מוגן" של גופי שמירת הטבע הצילו בסופו של דבר את הכלנית (ועוד פרחים רבים) מאתנו.

מאז התפתחו מרבדים גדולים של הכלנית, במיוחד באזורי הנגב הצפוני מערבי, שמושכים קהל של אלפים לאזור מדי שנה. זו הסיבה ליצירת הפרויקט/הפסטיבל – **"דרום אדום"**. פריחת הכלניות מתרחשת בכל שנה מאמצע ינואר ועד לסוף מרץ. השיא – אמצע פברואר. מחלון ביתי אני רואה שבת אחרי שבת, באותה תקופה, שיירות ענקיות של רכבי מטיילים השועטים למרחבי יערות הנגב הצפוני מערבי לתור אחר הכלניות ולקחת חלק בפסטיבל. מה גרם לשפע העצום הזה?

הדעה הרווחת מדברת על **הרעייה**. לא רק שרעיית בקר וצאן לא פוגעת בכלניות אלא אף מטיבה איתן. מסתבר שהבקר/צאן לא נוגעים בצמח הכלנית בשל רעילות המצויה בעליו הגורמת לשלפוחיות בלוע. מצד שני הם מלכחים היטב את המתחרים של הכלנית וכך מפנים מקום להתפתחות מהירה שלה. גם דריסתם של הבהמות לא פוגעת בכלניות בשל התאום שעושים בקק"ל עם הרועים הבדואים להכנסת העדרים רק לאחר תפוצת הזרעים. בנוסף, גללי הבהמות מוסיפים חומרי מזון לקרקע ומטייבים אותה.

גורם נוסף להתפתחות הכלניות בנגב הצפוני מערבי הוא **דלילות היערות** כאן עקב תמותה של עצים, כתוצאה **משנים שחונות**, וכך ניתנת מנה טובה יותר של אור להתפתחותן. גורם נוסף הוא **התלמים** שעושים אנשי קק"ל בתוך היערות, האוגרים בתוכם יותר מים בזמן הגשמים וכך הרבה זרעי הכלנית נתפסים באותם תלמים ונקלטים היטב בקרקע.

התנאי להתפתחות הפריחה הגדולה הזאת הוא כמות המשקעים. המינימום הוא 200 מ"מ ובשנים גשומות עם גשם רב בתחילת העונה הפריחה מגיעה לשיאה. בנגב נמצא רק כלניות אדומות. בצפון ניתן למצוא גם כלניות כחולות, סגולות ולבנות. הסיבה: לכלנית האדומה כושר הישרדות רב יותר והיא צולחת גם שנים שחונות.

כלניות היו באזורנו עוד לפני הקמה המדינה. ראו למשל את הפוסטר של "יום אנז"ק" לשנת 2020. כידוע, במלחמת העולם הראשונה לחמו כאן, לצד הבריטים, כוחות האנז"ק (ראשי התיבות של: Australian and New Zealand Army Corps) שהם לוחמים מאוסטרליה וניו זילנד. לזיכרם של אלפי הנופלים קבעו את "יום אנז"ק" שמצוין בכל שנה בתאריך 25 לאפריל.

דרום אדום מהנה לכולנו,

יאנקו **el זיוון**

ברכות לנאקלטים החדשים

ועדת קליטה מברכת את משפחות הנקלטים החדשים שנכנסו לתהליך לפני כשבועיים לאחר אישור הנהלת הקהילה.

בדרך כלל, משפחות נכנסות לתהליך הקליטה בחודש אוגוסט, אולם בשל שירות מילואים ארוך של חלק מהמועמדים ועיכובים נוספים, התהליך התארך והושלם רק לאחרונה, לאחר שכל המשפחות השלימו את הראיונות והאבחונים הנדרשים.

להלן משפחות הנקלטים:

יקירה וגלעד שי
איימי ואביאור חיו
תמר ואהרון מאיר
שקד ונעם בונפד
הדר ואסף קבלן
איילה ורמי רבי

אנחנו שמחים ומתרגשים עם המשפחות ומאחלים להן בהצלחה בתהליך הקליטה!

חברי ועדת קליטה

פברואר יוצא מן הכלל בסעד

במהלך חודש פברואר מציינים ברחבי הארץ את "פברואר יוצא מן הכלל" – חודש המוקדש להעלאת מודעות, קבלה ושילוב של אנשים עם צרכים מיוחדים בקהילה. גם אנחנו בסעד לוקחים חלק ומבקשים להאיר זרקור על הנושא החשוב.

במסגרת החודש נקיים מספר פעילויות:

- ◆ שבת עמותה - בשבת פרשת משפטים נארח בסעד ילדים בעלי צרכים מיוחדים לשבת משותפת ומחבקת.
- ◆ שיחת השראה - ביום רביעי, א באדר, 18.2, נארח לשיחה מרתקת את שלמה שוב, שיספר על מסע החיים של משפחה שאימצה ילד עם צרכים מיוחדים, ועל האתגרים, הצמיחה והאהבה שבדרך. כולכם מוזמנים לקחת חלק, להגיע, להקשיב, ולהתחבר.

אכול קהילה חינוך וברו"ע

ארוחת בוקר
יום שני, כ"ב שבט, 9/2,
בשעה 8:30
תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
נארח את רבי'ב עמר.
"צוהר לעולם התעבורה"

סרט ופופקורן
יום ראשון כ"א שבט, 8/2
בשעה 18:00
נקרין את הסרט "הטבעת".
הסרט יתקיים במועדון לחבר

שיעור עם הרב ארי
יום רביעי, כ"ד שבט, 11/2,
בשעה 18:00
ספר משלי

טיול לכלניות
יום רביעי, כ"ד שבט, 11/2,
בשעה 9:30
נצא לטיול לכלניות לשוקדה
ובאר מרווה.
מוזמנים להירשם אצל שגית דניאל

ינית מועדון +60

"הרפורמות" בצנף החקלאות

בתקופה אחרונה נחתות על החקלאים סידרה של גזרות כלכליות הממותגות לציבור כ"רפורמות":

א. הרפורמה בענף החלב.

ב. הסכם הסחר עם ארה"ב.

ג. פתיחת יבוא הפטס מברזיל, ועוד

הרפורמה בחלב מוכרת ותפגע מאד בענף ובסעד, דובר בה רבות, מקווה שהציבור יודע לסנן את הסילופים ואי הדיוקים ששומעים מגורמים שונים בגזרת האוצר ולא ארחיב.

ארחיב על **הסכם הסחר עם ארה"ב** שהוא פחות בולט למרות שנוקיו לחקלאות עצומים. ההסכם מוריד את מכסי המגן שיש לחקלאות מול ארה"ב. מכסים אלה סוכמו בעבר עם אנשי המקצוע של שתי המדינות מתוך ההבנה שמדינה קטנה יכולה בקלות להידרס ע"י החקלאות והתעשייה החקלאית האמריקאית.

תפוחי אדמה לתעשייה זה ענף של 140,000 טון בשנה. עוטף עזה וסעד הם חלק משמעותי ממנו. המפעלים נמצאים בשדרות ובצפון. אין לנו יכולת להתמודד ללא הגנה מול ארה"ב בגלל שאנחנו מגדלים בתנאים שונים: בארה"ב יש סיבסוד לחקלאים, בנוסף יש פערים בכמות ומחיר המים, בגובה הארנונה, בעלות הרגולציה, בכשרות ומע"מ. רוב הסעיפים האלה הם עלויות שאנחנו ומפעלי הייצור משלמים למדינה. כך, המדינה שגורמת למוצר שלנו להיות יקר, מפקירה אותנו ללא הגנה לשוק הפתוח ואומרת לנו תתמודדו... אין לנו בעיה לשרוד בשוק פתוח אנחנו רק מבקשים תנאים שווים. יש עוד סוגיה כבדה בתעשייה - העצירה בשבתות וחגים. בארה"ב המפעלים עובדים כ 350 יום שנה, בישראל כ 250 יום. לא אסבך אתכם בתחשיבים אך הפער הכלכלי שנוצר משמירת השבת משמעותי. אטריח אתכם בענף גדול קצת יותר - **עגבניות לתעשייה**. ענף של 180,000 טון, גידול מוביל בצפון ושם גם המפעלים. בארה"ב – בירת הקטשופ מייצרים כ 10 מיליון טון בשנה. התוצר הבסיסי מהמפעל הוא רכוז בחבית אטומה של 200 ק"ג. את החבית ניתן לשמור בכול מקום, אפילו על משטח פתוח כמה שנים. נניח ששנה מסוימת יש יבולים טובים בארה"ב, במקום 10 מיליון טון אוספים 11. מה יעשו באמריקה עם מיליון טון? הם יחפשו מדינה שאין בה מכסי מגן, יש בה טייקון שרוצה לייבא, יעמיסו אוניה או שתיים ויורידו את החביות על משטח בישראל. וכך ייסגר הייצור והענף בישראל ל 5 שנים. ישראל הופכת להיות "המסלקה" של עודפי אמריקה. ומי שחושב שהסחר בהסכם עם ארה"ב הוא באמת פתוח טועה. אנחנו הורדנו את המכסים, אך האמריקאים שמו מכס חדש על היצוא שלנו – 15%, למשל על הגזר של סעד. היוצרות התהפכו, מדינת הענק מגינה על עצמה מהננס מישראל.

יש קו אחד משותף בין כול "הרפורמות" בכולן יוחלפו מאות או אלפי חקלאים והמערכת התומכת סביבם: מפעלים, עובדים, יצרני תשומות, ביבואן אחד או שניים מעשירי המשק. אנחנו צריכים להיפרד מהתמימות "מוכרים" אותנו לטייקונים בתהליך מתוחכם ומורכב ואנסה להסביר.

יש תאוריה שמגיעה מהימין הכלכלי הקיצוני בארה"ב, בישראל דוחפת אותו "קהלת". התאוריה מטיפה לשוק פתח ללא מעורבות ממשלתית. התאוריה זאת משחקת לידי החזקים. בשוק פתוח עובד חוק הגיונגל – החזק שורד ומשמיד את המתחרים. לא סתם כמה מיליארדרים ממנים את הפעילות של קהלת.

רוב השוק בישראל פתוח, עבר לידי קבוצות שליטה גדולות נהיה כצפוי ריכוזי, ולכן ישראל יקרה ביחס ל OECD. יש כמה מוצרים שיוצאים מהכלל: ירקות ופירות. הסיבה פשוטה - אין ריכוזיות, יש אלפי חקלאים שמספקים. השוק הזה שבאוצר קוראים לו "סגור", הוא השוק היחיד שפתוח.

לא דברתי על האחיזה בקרקע ולא על התלם האחרון, שאנחנו מחזיקים בו לאורך 5 ק"מ מול ג'בליה וסג'עיה, ולא דיברתי על ביטחון המזון שחשיבותו רבה, התרכזתי בסוגיה הכלכלית שפחות מוכרת וביחסי הון ושלטון שמזינים אותה. עמדתנו החקלאים זוכה לתמיכה רחבה בכול הקשת הפוליטית מימין ומשמאל. חבל שהגורם המחליט נגדנו, ולדעתי הוא איבד את דרכו.

"נרתיבה און אקראא פאסט כי יסוף"

אחרי שנתיים של מיעוט גשמים באזורנו, השנה "התברכנו" בהרבה גשם. הגשם הגיע מאוחר יחסית ובחודש דצמבר ירדו אצלנו מעל 200 מ"מ. רוב הגשמים השנה הגיעו בצורה אינטנסיבית מאוד (הרבה גשם בזמן קצר), מה שגרם להרבה הצפות ושטפונות. כמויות הגשם הרבות כשהן באות בצורה כזאת טובות בעיקר לסטטיסטיקה. קצת מושגים:

שיטפון: כאשר נחל זורם בעוצמה גבוהה עם כמויות מים גדולות, הוא סוחף איתו את כל מה שנקרה בדרכו: קרקע, צמחיה, מכוניות, בתים ועוד.

הצפה: כשהקרקע רוויה ולגשמים העזים כבר אין יכולת לחלחל, הנגר זורם על פני השטח ומציף אותו. כשיש בעיית ניקוז בשטח בנוי, או נחל עולה על גדותיו, תיווצר הצפה. לעיתים קרובות שטפונות ילוו בהצפות, אבל הצפות קורות גם בלי שטפונות.

הסיבה העיקרית לאירועי גשם קיצוניים נאלה היא משבר האקלים. כיום מוכח מחקרית שלרובי פליטות הפחמן וגזי החממה השפעה מכרעת על האקלים. עוד ידוע, שאחוז ניכר מאותן פליטות מקורו אנתרופוגני (תוצאה של פעילות האדם).

אז מה אנחנו יכולים לעשות כדי לצמצם את הנזק?

1. לחסוך בדלק: גם בתחבורה וגם בחשמל. להמנע מנסיעות מיותרות, כמה שיותר תחבורה שתופית (קארפול).
2. לצמצם את כמות הפסולת שאנחנו מייצרים. הפסולת גורמת לייצור מוגבר של גזי חממה. להימנע משימוש בחד פעמי, בשקיות נילון, ובכלל באריזות חד פעמיות. וכן כן, גם במגבונים.
3. לחסוך במים. אחת הבעיות של חורף כזה עם ארועי גשם קשים היא שבסטיסטיקה זה נראה כאילו יש הרבה מים אבל במציאות רוב הגשם זורם לים.
4. כמה שיותר ירוק וטבעי. צמחייה מורידה טמפרטורה וסופחת פחמן דו חמצני שהוא אחד מגזי החממה העיקריים. לא דשא סינטטי, לא "נלבישך שלמת בטון ומלט", ואם רוצים לרצף בחוץ, רצוי במשתלבות המאפשרות חילחול ולא משטח בטון.

לסיכום, יש לנו אחריות על כדור הארץ, ועלינו לעשות ככול יכולתנו כדי לצמצם את משבר האקלים ונזקיו. אסיים בתפילתנו של כהן גדול ביום הכיפורים: "ועל אנשי השרון היה אומר: יהי רצון... שלא יעשו בתיהן קבריהן." (ירושלמי יומא פה, הג). משמעותה של תפילה זו היא בקשה לגשמי ברכה מתונים ולא לגשמים עזים והרסניים שיגרמו לקריסת הבתים על תושביהם. תודה לרחל על הייעוץ המדעי.

יואל אפרון

תרומת דם

ביום שני, כ"ט שבט, 16.02

בין השעות 17:00 עד 21:00

תתקיים התרומת דם בסעד.

כל המקיים תרומת דם אחת

מאליט אלו כאילו קיים אולם מלא

מקום יפה לקפה (או תה) – תל גמה

תל גמה היה מרכז שלטוני של עיר גדולה ששרידיה משתרעים על פני כ-150 דונם למרגלות התל.

גובהו של התל 61 מטר מעל פני הים ותחתיו עובר נחל הבשור. מראש התל אפשר לקבל נקודת תצפית מרהיבה על כל חבל הבשור: לכיוון צפון אפשר לראות את בארי ועלומים, לכיוון מערבה נראה את קיבוץ כיסופים ומדרום את קיבוץ מגן, וממזרח את שוקדה, כפר מימון ונתיבות.

קצת היסטוריה למי שמעוניין - החפירות בתל נערכו בשנת 1926, בהנהגתו של הארכיאולוג הבריטי פלינדרס פיטרי.

במשך כחצי שנה הוא העסיק כמאה פועלים, רובם ילדים ובני נוער. אגב, לילדים שולמה משכורת לפי גובהם, בתוספת מענקים להם ולכלל החופרים אם העלו ממצא חשוב! (אם מישהו מחפש השלמת הכנסה) השרידים והממצאים שנחשפו בתל מעידים על התיישבות כמעט רציפה מהתקופה הכלקוליתית (3,300-4,500 לפני הספירה) עד התקופה ההלניסטית (מאה שנייה לפני הספירה). המקום מזוהה עם העיר הכנענית יִרְזָה/יִרְצָה. במפת מידבא מהתקופה הביזנטית נזכר המקום בשם אורדה. בתקופה הכנענית התיכונה (מאות 16-18 לפני הספירה) נבנו החומות האדירות שהעניקו לתל את צורתו עד ימינו. מאוחר יותר שלטו כאן המצרים, אחר כך התיישבו במקום פלשתים. האשורים הפכו את תל גמה לבסיס חשוב, שממנו יצאו למסע כיבושים במצרים (מאה שביעית לפני הספירה).

בתל נמצאו כמויות גדולות של עצמות גמלים, עדות לכך שהתל היה תחנה חשובה בדרך המסחר שעברה בנחל הבשור לעבר נמל עזה.

ישנן פינות ישיבה למרגלות התל בצמוד לחנייה שאפשר בהם לעשות קפה או פיקניק, ובשביל לראות את הנוף מומלץ לעלות על התל (עלייה קצרה אך תלולה) בטיפוס על התל תתקלו בחרסים רבים, אלו הן עדויות ליישוב האינטנסיבי שהתקיים כאן, וניתן לראות חרסים בצבעים וצורות שונות.

הוראות הגעה: לרשום בוויז תל גמה (כ-100 מטר דרומית לצומת רעים, פונים ימינה לפי השילוט)

אורי ירצאלי

מחוקרים לעסקים - סדר אחזקות דיווח מנהל מנהל העסקים

לב סעד - פרויקט משנה מציאות

בחודשים האחרונים אנחנו עמלים על פרויקט משנה מציאות בקיבוץ. הפרויקט עוסק בפיתוח ושדרוג 3 תחומים עיקריים: קהילה, כלכלה ומוסדות הקיבוץ.

באסיפת הקיבוץ הסברתי שהפרויקט **לב סעד** (שם זמני, אשמח לתת לפרויקט שם אחר ככל שיש למי להציע) הינו פרויקט בנייה ופיתוח התומך במרכיבים המרכזיים בקהילה הרוצה להתחדש ולהתפתח.

בבסיס הפרויקט - **הקהילה**. לאחר מחשבה רבה אנחנו מעוניינים להקים מרכז קהילתי פועם בלב הקיבוץ. המרכז יכלול: מכלול ספריות ומבנה ציבור, כל-בו הקיבוץ ובית קפה קהילתי. במרכז הפרויקט תוקם רחבת התכנסות לשלל פעילויות תרבות, הווי ומפגשים חברתיים.

כפי שהצגתי בשיחת הקיבוץ הפרויקט גם נוגע בפיתוח מרכיבי **כלכלת הקיבוץ**. אחת מרגלי היסוד של כלכלת סעד הנו קייטרינג סעד. פעילות זו חייבת כבר שנים רבות לבצע את קפיצת המדרגה מבחינת הסטנדרטים והרגולציה הנדרשת, וכמו כן, לפתח ולשמר פעילות מצליחה זו. לב סעד נותן פתרון גם לנושא זה ע"י התפתחות הפעילות למבנה הכלבו הקיים. כחלק ממעבר הכלבו למחסן הבגדים נפתח מתחם כל בו חדיש עם נגישות מרבית, פינות ישיבה וזאת לרווחת הציבור.

הנושא השלישי הנו **חלון הראווה של סעד** – מבנה קומת הקרקע של חד"א המכיל את מוסדות הקיבוץ וההנהלה. זה עשרות שנים שסעד לא שיפצה, פיתחה את מבנה המשרדים וקומת הקרקע של מבנה חדר האוכל. אלו הם פניה של סעד לכל מי שבא לפגוש אותנו וחלון הראווה של כולנו. בפרויקט לב סעד אנו משפצים את קומת הקרקע מהיסוד. אחרי שנים רבות משפרים סוף סוף את איכות מקום העבודה של מחלקת הנהלת החשבונות, מייצרים חללי עבודה מופרדים עבור צוות ההנהלה ומשרדי נותני השירותים ומשדרגים את אפשרות נתינת השירותים הקהילתיים לחברי הקיבוץ יחד עם חללי מפגש ודיונים המופרדים ממשרדי הפעילות השוטפת המאפשרים דיונים דיסקרטטיים ומקצועיים ללא הפרעה סביבתית.

כחלק מהשיפוץ אנחנו מעבירים את מועדון לחבר ל"חדר אוכל שמאל" שגם יעבור שיפוץ ויוסדרו בו מערכות מולטימדיה חדישות ועוד.

סעד אגמה תקציבים עבור הפרויקט מתקומה ומשרדי ממשלה אחרים. סעד אחזקות – המשק – וכמובן הקייטרינג (שגם בו סעד שותפה) ישתתפו גם במימון הפרויקט המיוחד הזה ויעבירו לפרויקט את הכספים הנדרשים כך שבסופו של יום נתעורר למציאות חדשה בלב סעד.

אני מצרף את **ההדמיות והתקציב**. אני מזמין את כל מי שיש לו שאלות, תובנות הארות או הערות להיפגש איתי – מור תשלח שעות קבלה לשבוע הבא.

כאשר נצביע על הפרויקט ביום ראשון הבא, נעשה זאת כולנו יחד בשיתוף מלא.

סוף שבוע של פריחה והתחדשות לכולנו.

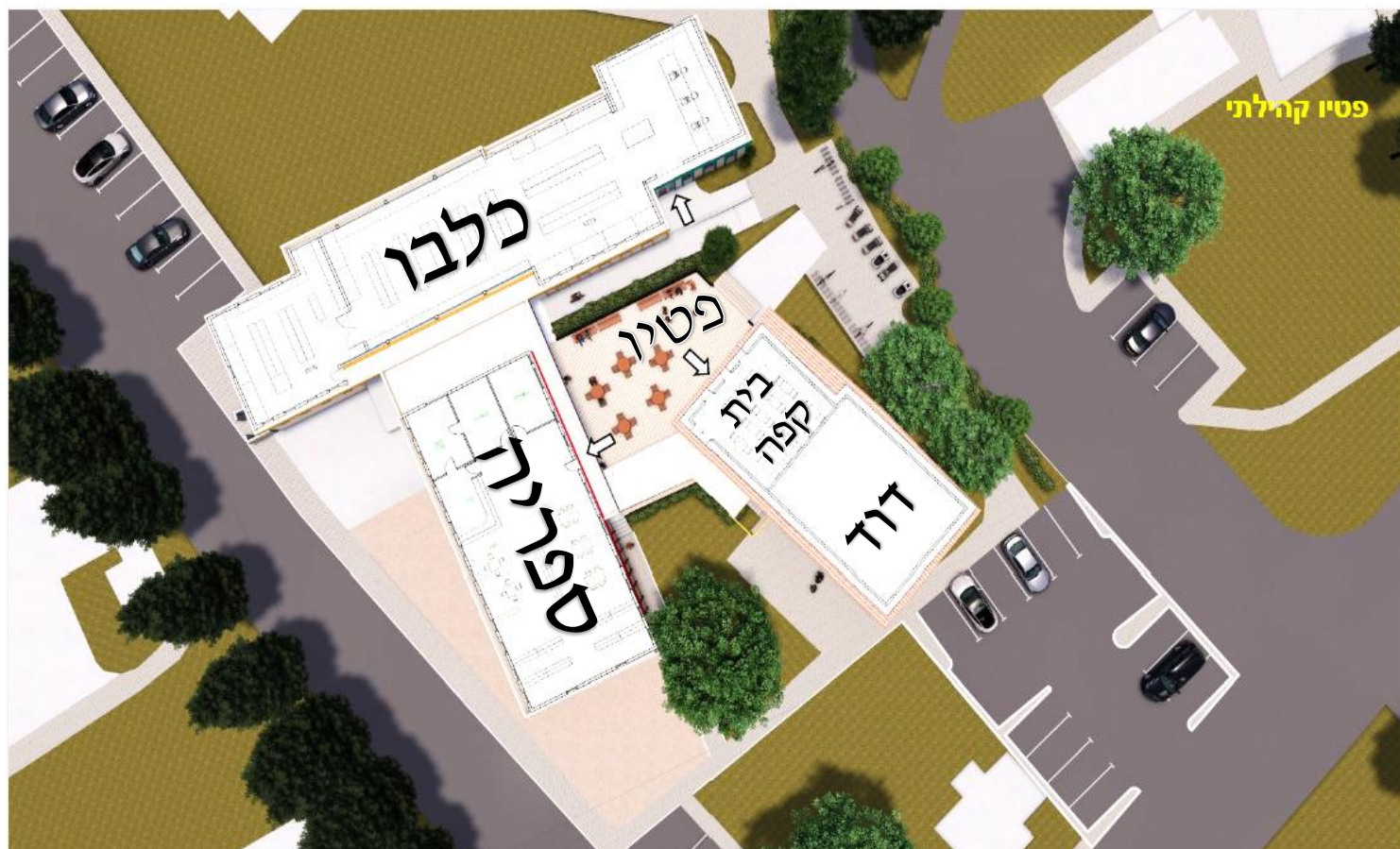
מוזמנים לראות את מרבדי הכלניות אדומות ברוחמה, תגידו שבאתם אליי 😊

עמית פרדמן

מנכ"ל סדר אחזקות

מנהל העסקים

קיבוץ סעד

טבלת תמחור ומקורות לפרויקט לב סעד (פא)

הערות	סה"כ מקור	מימון המשק לקיבוצ	קייטרינג	נגב גליל	תקומה	אומדן	מבנה - פרויקט
כולל בצ"מ, בטיחות אש	2,000,000		2,000,000			1,500,000	כלבו
כולל בצ"מ והצטיידות	1,364,080				1,364,080	1,500,000	ספרייה
	2,557,440				1,164,000	1,393,440	לב סעד + בית קפה
	2,684,000			2,620,000	64,000	.2,372,560	מבנה מרכזי
כולל בצ"מ	8,212,080	1,000,000	2,000,000	2,620,000	2,592,080	7,930,000	סה"כ